

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-299/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/18/EK — Διαδικασίες συνάψεως δημοσίων συμβάσεων — Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα ενιαία διαδικασία για τη σύναψη της συμβάσεως εκπονήσεως σχεδίου όσον αφορά την κάλυψη των αναγκών της αναθέτουσας αρχής και για τη σύναψη της επακόλουθης συμβάσεως υλοποιήσεως — Συμβατό με την εν λόγω οδηγία)

(2010/C 24/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Kukovec, G. Rozet και M. Κωνσταντινίδης)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues, J.-C. Gracia και J.-S. Pilczer)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 2, 28 και 31 της οδηγίας 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114) — Προσφυγή στη διαδικασία με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκήρυξης διαγωνισμού σε περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από την οδηγία 2004/18 — Διάκριση μεταξύ συμβάσεων εκπονήσεως σχεδίου, οι οποίες διέπονται από τους κανόνες της οδηγίας, και συμβάσεων υλοποιήσεως, οι οποίες δεν διέπονται από τους κανόνες αυτούς — Παραβίαση των αρχών της διαφάνειας και της ίσης μεταχειρίσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, θεοπίδοντας και διατηρώντας σε ισχύ τα άρθρα 73 και 74-IV του κώδικα δημοσίων συμβάσεων, ο οποίος θεοπίσθησε με το διάταγμα αριθ. 2006-975, της 1ης Αυγούστου 2006, και καθόσον οι διατάξεις αυτές προβλέπουν διαδικασία συμβάσεων εκπονήσεως σχεδίου, βάσει της οποίας καθίσταται δυνατό σε αναθέτουσα αρχή να συνάπτει σύμβαση υλοποιήσεως (η οποία αφορά παροχή υπηρεσιών, προμήθεια ή δημόσια έργα) με έναν από τους αναδόχους των αρχικών συμβάσεων εκπονήσεως σχεδίου, κατόπιν κλειστού διαγωνισμού στον οποίο μπορούν να συμμετάσχουν μόνον οι ανάδοχοι αυτοί, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2 και 28 της οδηγίας 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 272 της 25.10.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Νοεμβρίου 2009 [αίτηση του Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Krzysztof Filipiak κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

(Υπόθεση C-314/08) ⁽¹⁾

(Νομοθεσία περί φόρου εισοδήματος — Δικαίωμα εκπτώσεως από τη βάση υπολογισμού του φόρου εισφορών κοινωνικής ασφαλίσεως — Δικαίωμα μειώσεως φόρου αναλόγως των καταβληθεισών εισφορών ασφαλείας ασθενείας — Απώλεια του δικαιώματος σε περίπτωση καταβολής των εισφορών σε κράτος μέλος διαφορετικό του κράτους μέλους φορολογήσεως — Συμβατό με τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ — Απόφαση εθνικού συνταγματικού δικαστηρίου — Αντισυνταγματικότητα εθνικών διατάξεων — Μετάθεση του χρονικού σημείου απώλειας της δεσμευτικής ισχύος των ως άνω διατάξεων — Υπεροχή του κοινοτικού δικαίου — Συνέπειες για το αιτούν δικαστήριο)

(2010/C 24/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Krzysztof Filipiak

κατά

Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Wojewódzki Sąd Administracyjny (Πολωνία) — Ερμηνεία των άρθρων 10 και 43, της Συνθήκης ΕΚ — Εθνική νομοθετική ρύθμιση περί φόρου εισοδήματος που περιορίζει τη δυνατότητα εκπτώσεως των εισφορών κοινωνικής ασφαλίσεως από τη βάση υπολογισμού του φόρου, καθώς και τη δυνατότητα μειώσεως του φόρου αναλόγως των καταβληθεισών εισφορών ασφαλίσεως ασθενείας, μόνον στις εισφορές που καταβάλλονται εντός του οικείου κράτους μέλους

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ αποκλείουν την εφαρμογή εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως δυνάμει της οποίας υπόχρεος σε φόρο εισοδήματος κάτοικος ημεδαπής δικαιούται, αφενός μεν, έκπτωση από τη βάση υπολογισμού του φόρου του ποσού των καταβληθεισών κατά το αντίστοιχο οικονομικό έτος εισφορών κοινωνικής ασφαλίσεως, αφετέρου δε, μείωση φόρου αναλόγως του ύψους των καταβληθεισών κατά το ίδιο έτος εισφορών ασφαλίσεως ασθενείας, αποκλειστικώς και μόνον εφόσον οι εν λόγω εισφορές καταβάλλονται στο κράτος μέλος φορολογήσεως και όχι σε άλλο κράτος μέλος, καίτοι ως προς τις εισφορές αυτές δεν παρασχέθηκε έκπτωση στο δεύτερο αυτό κράτος μέλος.